

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra I SOLSKIN

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 31. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237638136736/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

ciser. Han sagde Kancelliraaden Komplimenter i Anledning af hans Embedsførelse, saa at denne alt følte sit Hjerte banke ved Tanken om, at den sjette Oktober var nær, han drak den unge Fuldmægtigs Skaal, strømmede over af Komplimenter over Maden og omtalte den afdøde Konsistorialraad som en af sine bedste Venner.

Overlærer Ludvigsen havde ham mistænkt for i Hjertet at være en reaktionair Heelstatsmand og gik ham derfor paa Klengen med et let, politisk Krydsforhør, men der var ikke det Mindste at udsætte paa hans Udtalelser. Han havde fornylig været ved Hove, var under Kongemødet bleven dekoreret med et svensk Kommandeurekors og samstemmede fuldstændigt med Ludvigsens liberale og skandinaviske Anskuelser. De Historier endelig, han fortalte, vare den Aften saa moderate, at Damerne kunde undgaae at forstaae dem; kortsagt, Alt var saa behageligt som muligt.

Han erklærede bagefter for Knud, at han havde haft en ubetalelig lille Historie, som dog var for »difficil« til at en ung Pige, der havde saadanne Øjne, som Frøken Margrethe, kunde høre den.

Margrethe, Christian og Knud Sparre havde som de Unge i Selskabet sluttet sig sammen, og Samtalen gik Slag i Slag mellem dem, kun fandt Christian, at han blev lidt til sidesat af sin gamle Skolekammerat, som hovedsagelig henvendte sig til Margrethe. Han følte iøvrigt, at denne nok kunde have Grund til at vise sin Borrdame denne Opmærksomhed, thi han havde aldrig seet hende saa smuk, livlig og straalende, som hiin Aften; hun lignede neppe den sædvanlige rolige og tilbageholdne Margrethe. Alle de gamle Erindringer fra Børneaarene bleve opfriskede, og Knud overraskedes oftere ved at høre, hvor tydeligt den unge Pige erindrede mangen ubetydelig Begivenhed, hvori han havde spillet en Rolle, og som han forlængst havde glemt, fordi hans Tanker aldrig havde dvælet ved den siden, og han følte tillige en næsten barnlig Anger over alle de smaa Forfølgelser, hvori han havde gjort sig skyldig, og som hun havde bevaret saa levende.

»Det var maaskee Erindringen om mine tidligere Drillerier, som stødte Dem saameget tilbage fra mig, da vi mød-